"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ— ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ ବାବାଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବା ଆସନ, ଯେତେବେଳେ ସେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସନ୍ତି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନମାନେ କେଉଁ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ଠିକ୍ ରୀତିରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ?

ଉତ୍ତର:- ବ୍ରହ୍ମା କିଏ ଏବଂ ସେ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ କୌଣସି ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି... ଏହି ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବୁଝି-ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଏବଂ ପଦାତିକ ଏଥିରେ ତ ଝାଉଁଳି ପଡିବେ ।

ଗୀତ:- ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନାଁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ନାଁ ତାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଯଦି ଯଥାର୍ଥ ମହିମାକୁ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ତେବେ ବର୍ଣ୍ଣନା ନିଶ୍ଚୟ କରିଥାନ୍ତେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଥିବେ ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଜାଣିବେ ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଇଏ କିପରି ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇପାରିବେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନବାସୀ ରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଜାପିତା ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରଜା ରଚନା ହେଉ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ ସହିତ ବହୁତ ବାଦବିବାଦ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବୁଝାଇବା ଦରକାର — ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାସ୍ତବରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅକ୍ଷର ବାହାରିଛି, ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଠାରୁ ବୌଦ୍ଧି, ଇବ୍ରାହିମ୍ଙ୍କଠାରୁ ଇସ୍ଲାମୀ, ସେହିପରି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ଆଦିଦେବ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା । ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ । ଯିଏ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ ? କାହାର ରଚନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ଏକଥା କେବେ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ — ଶିବବାବାଙ୍କର ଯିଏ ରଥ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମା ଯିଏ ରାଜକୁମାର କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ଇଏ ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମପତ୍ରୀର ନାମ ଅଲଗା ଥିବ କାହିଁକି ନା ସେ ତ' ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ପୁଣି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହାଙ୍କ ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି — ସେହି ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ରୂପ । ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ନା । ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମରେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ରଥରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରଥ ଅଟେ । ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତଙ୍କର ଚଳନ୍ତି ପ୍ରତୀମା । ଶିଖ୍ ଲୋକମାନେ ପୁଣି ଅକାଳ ସିଂହାସନ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାକୁ ଅକାଳତଖତ୍ କହନ୍ତି । ଭ୍ରୁକୁଟୀ ହେଉଛି ଅକାଳ ତଖତ୍ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଏହି ରଥ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ରଥରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ସାଗର କୁହାଯାଏ । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନଲେଜଫୁଲର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଥବା ସର୍ବଜ୍ଞାତା ନୁହେଁ । ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଅର୍ଥ ଅଲଗା ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞାତାର ଅର୍ଥ ଅଲଗା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ତ' ସବୁ ମିଶାଇ ଯାହା ଆସୁଛି ତାହା କହିଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମର କୁଳ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଲୋକମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରେ ଦେବତା ହୋଇ ଥିଲେ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି — ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କିପରି ଜାଣିବେ । ସେମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ରହିଛନ୍ତି ଯିଏକି ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ତ' ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ ଆଦି ଖାଉନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । କୁହ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥା ଛାଡି ଯେଉଁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେଉଛ, ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ତ ମନେ ପକାଅ । ପରେ ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ । ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ସଂଶୟ ଆସିଲେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବା ଓ ସମ୍ପତ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ କାହା ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିବି ନା । ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ଆସି ରଚନା କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ତୁମର ବହୁତ ବୁଦ୍ଧି ଥିବା ଦରକାର । ଏଭଳି ବୁଝାଇବାରେ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ଝାଉଁଳି ପଡୁଛନ୍ତି । ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ' ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଦରକାର ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସନ୍ତାନ । ଭାବୁଛନ୍ତି ପରମ୍ପରାରୁ ଆମର କୁଳ ଚାଲିଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମା କେବେ ଥିଲେ ସେ କଥା ଜଣା ନାହିଁ

। ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତରେ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ କୁଳ । ଲୌକିକ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମର କୁଳର ଉତ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥିବ । କିନ୍ତୁ କିପରି, କେବେ... ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ — ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଆସି ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର କୁଳ ଅଛି, ରାଜା-ରାଣୀ ହେଲେ ହିଁ ରାଜତ୍ୱ କୁହାଯିବ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଡିନାୟଷ୍ଟି । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ରାଜା ତ' ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଉଭୟ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଉଭୟଙ୍କର ତ ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ ଚାଲିଛି, ତାକୁ ରାଜଧାନୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ମୁକୁଟ ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପ୍ରଥମେ ଭାରତରେ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ଥିଲେ, ପରେ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ହୋଇଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁକୁଟ ବିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧ କରି ବତାଇବାକୁ ହେବ, ଯିଏ ଭଲ ଧାରଣାଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିଁ ଅଧିକ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ କୁହାଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । କୃଷ୍ଣ ରାଜକୁମାର ହେଲେ ତ କହିବେ ନା — ମୋର ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରାଜା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାପା ରାଜା ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ରାଜକୁମାର କୁହାଯାଉଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ହେବେ । ସାହୁକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ରାଜକୁମାର କୁହାଯାଇଥାନ୍ତା କି । ରାଜା ପଦ ଏବଂ ସାହୁକାରଙ୍କ ପଦ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା ରାଜା ଥିବାର ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ପଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ପଦ ଯିଏ କେବଳ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ପାଇଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମାଠାରୁ ବେଶୀ ପଢିଛନ୍ତି । ନାଁ, କୃଷ୍ଣ ହିଁ ପୁଣି ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ବାକି ବାବାଙ୍କ ନାମ ହିଁ ଲୋପ ହୋଇଯାଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚୟ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ନିଜ ବାପଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପାଠ ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ଏତେ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା କିଏ ଥିଲେ — ଏକଥା ଯେପରି କାହାକୁ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଜଣା ପଡିବ । ଏହିଠାରୁ ତ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ଦେବେ ନା । ରାଧାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମା-ବାପା ଥିବେ ନା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଧାଙ୍କ ନାମ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାହିଁକି ନା ମା-ବାପା କମ୍ ପାଠ ପଢିଛନ୍ତି । ରାଧାଙ୍କ ନାମ ତାଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ବିସ୍ତାରର କଥା — ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ । ସମସ୍ତ ଆଧାର ପାଠପଢା ଉପରେ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ସେହି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ସମସ୍ତେ ତ' ଏକତ୍ର ଆସିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ପାଠପଢାରେ ପ୍ରଥମ ହେଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ତ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା ଅଟେ । ଯାହାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ସେମାନେ ତ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଧାରଣା କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଉପରକୁ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଛ । କେତେ ବଡ ଲମ୍ବା ଧାଡି ଲାଗିବ । ଏହା ଅନନ୍ତ ସମୟରେ ହେବ । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ନିଜ-ନିଜର ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ନିବାସ କରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନିଦ୍ଧିଷ୍ଟ ରହିଛି । ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ସୁଖ ରହିବ । ଏଠାରେ ଦେଖାଣିଆ ସୁଖ ରହିଛି । ବାସ୍ତବ ସୁଖ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ସୁଖ ରହିଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ସଂସାର ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ କେତେ ଦୁଃଖ ରହିଛି କହୁଛନ୍ତି — ବାବା ମାୟାର ତୁଫାନ ବହୁତ ଆସୁଛି । ମାୟା ଭ୍ରମରେ ପକାଉଛି, ବହୁତ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ସୁଖଦାତା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ଏହା ତୁମର ବହୁତ ବଡ କର୍ମଭୋଗ ଅଟେ । ବାବା ମିଳିଥିବାରୁ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯାହା କିଛି ପୁରୁଣା କର୍ମଭୋଗ ଅଛି ତାକୁ ଯୋଗ ବଳ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତ କର । ଯୋଗବଳ ନ ଥିଲେ ତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦଣ୍ଡ ପାଇ ପଦ ପାଇବା ଭଲ କଥା ନୁହେଁ ଭଲ ଭାବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ଟ୍ରିବୁନାଲ୍ ବସିବ । ପ୍ରଜା ତ' ଢେର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଗର୍ଭ ଜେଲ୍‌ରେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ । ଅଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ବୁଲୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, କେତେକ ଆତ୍ମା ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଥାଏ — କାହା ମଧ୍ୟରେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କଲେ କେତେ ହଇରାଣ ହୋଇଥାନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏଭଳି କଥା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ — ଆମେ କିପରି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ସେଠାକୁ ଯାଇ ନୂଆ-ନୂଆ ମହଲ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭଳି ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେବ । କିନ୍ତୁ ମହଲ ଆଦି ସବୁ କ'ଣ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଯିବ କି । ସେସବୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । କିଏ ଏଭଳି ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି — ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ହେବେ । କ'ଣ ହେବ ତାହା ତ' ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ । ଏବେଠାରୁ ତ ବାବା ବତାଇବେ ନାହିଁ । କହିଦେଲେ ନକଲି ନାଟକ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କିଛି ବତାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ବତାଇବା ନିୟମ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟେ । ଆଗ କଥା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ତେବେ ବହୁତ କିଛି କହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ହୋଇଥିଲେ ପୂର୍ବରୁ ବତାଇଥା'ନ୍ତେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ନା, ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ହେଉଛି, ତାକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିଚାଲ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମଗ୍ନ ରୁହ । ଏଥିରେ ହିଁ ଫେଲ୍

ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ କେବେ କମ୍‌ବେଶୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ହିଁ କେବେ କମ୍ କେବେ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ତ' ଯାହା ମିଳିଲା ତାହା ହିଁ ରହୁଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ କେବେ ଉତ୍ସାହ ରହୁଛି କେବେ ଢ଼ିଲା । ତଳ-ଉପର ଯାତ୍ରା ହେଉଛି । ଜ୍ଞାନରେ ତୁମେ ସିଡି ଚଢୁନାହିଁ । ଜ୍ଞାନକୁ ଯାତ୍ରା ବୋଲି କୁହାଯାଉନାହିଁ । ଯାତ୍ରା ହେଉଛି ଯୋଗର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ୟାଦରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସଦା ନିରାପଦରେ ରହିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବହୁତ ଧୋକା ଖାଉଛ । ବିକର୍ମ କରି ଦେଉଛ । କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ସେଥିରେ ଫେଲ୍ ହୋଇ ଯାଉଛ । ବାବା କ୍ରୋଧର କଥା ଏତେ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେତେ କାମ ବିକାରର କଥା ।

ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି, କୁହାଯାଏ ସାଗରକୁ କାଳି ବନାଅ ତଥାପି ଭଗବାନଙ୍କ ମହିମା ପୂରା ହେବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ କେବଳ କୁହାଯାଉଛି ଅଲଫକୁ ମନେ ପକାଅ । ପରମାତ୍ମ ସ୍ମୃତି କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏକଥା କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି କି । କହୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗରୁ ଆମକୁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ନେଇଚାଲ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କେତେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଦେଖୁଛ ବର୍ଷାରେ କେତେ ଘର ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଛି, କେତେ ବୁଡିଯାଉଛନ୍ତି । ବର୍ଷା ଆଦି ଏସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏସବୁ ଅଚାନକ ହେବ । କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବିନାଶ ସମୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ କ'ଣ କରିପାରିବେ! ମରିଯିବେ । ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଜୋରରେ ହଲିବ ତୁଫାନ ବର୍ଷା ଆଦି ସବୁ ହେବ । ବମ୍ ମଧ୍ୟ ପକାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ହେବ... ରକ୍ତ ନଦୀର ଗାୟନ ରହିଛି । ଏଠାରେ କେତେ ମାଡପିଟ୍ ହେଉଛି । ପରସ୍ପର ଉପରେ କେସ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଲଢିବେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ । ସମସ୍ତେ ହେଲେ ପିତୃହୀନ, ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହେଉଛ । ତୁମେ କୌଣସି ଲଢେଇ ଆଦି କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲ । ବାପ ଅଥବା ପତିଙ୍କୁ ଧନୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶିବବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ପତିମାନଙ୍କର ପତି । ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲେ କହନ୍ତି ଆମେ ଏପରି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ କେବେ ମିଶିବୁ । ଆତ୍ମାମାନେ କହୁଛନ୍ତି — ଶିବବାବା, ଆମର ତ' ଆପଣଙ୍କ ସହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇସାରିଛି । ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆମେ କିପରି ମିଶିବୁ ? କେହି ତ ସତ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି, କେହି ତ ବହୁତ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟତାର ସହିତ ଲେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା । କ୍ଷମା କର । ଯଦି କେହି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏପରି କଠୋର ଭୁଲ୍ କଲେ ରସାତଳଗାମୀ ଚୁର୍ମାର୍ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ମୁଁ ଗୋରା କରିବାକୁ ଆସିଛି, ପୁଣି ତୁମେ କଳା ମୁହଁ କିପରି କରୁଛ । ଭଲେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବ କିନ୍ତୁ ନିଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ନା । କେହି ତ' ହାରି ଯାଇ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ଏହି ପଦ ପାଇବାକୁ ଆସିଛ, ବାବା ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀ ହେବେ, ଆମେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ପୁଣି କ'ଣ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହେବୁ କି । ବାବା ଗଦ୍ଦି ଉପରେ ବସିବେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଦାସ-ଦାସୀ ହେବେ, କେତେ ଲଜ୍ଜାର କଥା ଅଟେ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ପୁଣି ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବ । ଅଯଥା ଏପରି କଲି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟରେ ରହୁଥିବାରୁ, ବିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତାର ମାନ ରହିଛି । କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିଲେ ବାବା ଆସି ପଢାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବେ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ଦଶା ରହିଛି । ଏହାଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଦଶା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଦଶାମାନେ ତୁମ ଚାରି ପଟେ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ଡ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ହେବ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ମସ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ କେବେ ବି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ କମ୍ ନ ହେଉ ।

(୨) ପାଠପଢାରେ କେବେ ଗଫଲତ ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରୁଟୀ କରିବାର ନାହିଁ, ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଇ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ନିଜର ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ମନମନାଭବର ମହାମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ଦୁଃଖରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ସଦା ସୁଖ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ର ମନେ ପକାଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଟିକିଏ ବି ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ନ ହେଉ, ଶରୀର ରୋଗୀ ହୋଇଯାଉ, ଧନରେ କମୀ ବେଶୀ ଦେଖାଦେଉ, କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ପ୍ରଭାବ ଭିତରକୁ ନ ଆସୁ । ଯେପରି ସାଗରରେ ଲହଡି ଆସୁଛି ଏବଂ ଚାଲିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲହଡି ସହିତ ଖେଳିବା ଜଣା ଅଛି ସେମାନେ ସେଥିରୁ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରିଥା'ନ୍ତି, ଲହଡିକୁ ଲମ୍ପ ଦେଇ ଏଭଳି ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତି ଯେପରି ଖେଳ ଖେଳୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତ ସାଗରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସୁଖ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା, ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୁଃଖର ଲହଡି ମଧ୍ୟ ନ ଆସୁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଦୃଢତା ରୂପୀ ବିଶେଷତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଯିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***